

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Reális költségvetés.

Pécs, 1900. november 14.

Bármennyire növekedjenek is a fejlődő állami szükségletek folytán államháztartásunk kiadásai, a magyar állami költségvetésnek az a csodálatos tulajdonsága van, hogy az ezermilliómos budget mindig egy pár ezer korona fölösleget tüntet föl, mert a pénzügyminiszternek egyebet sem kell tennie, mint ugyanazoknál a bevételi rovatoknál, a melyek a megelőző évben csekélyebb összegben voltak felvéve, megfelelő nagyobb összegeket előirányozni s az egyensúly helyre van ütve, még marad is egy csekélyke fölösleg.

Azt pedig ne mondja senki, hogy ez az eljárás nem reális, mert a zárószámadások eredménye a bevételi előirányzatokat nemcsak hogy igazolják, de az előirányzott csekélyke fölösleg helyett évről-évre milliókra rugó pénztári fölöslegekről tanuskodnak; a pénzügyminiszter pedig a költségvetés realitása alatt — mint ezt a pénzügyi bizottság előtt kijelentette — azt érti, hogy a bevételek és a kiadások oly módon preliminaráltassanak, hogy az állam csalódásoknak ne legyen kitéve.

Persze ez alatt csak a kellemetlen csalódásokat érti, a melyek bekövetkeznek, ha a bevételek az előirányzat mögött maradnának s nem fődöznek az előirányzott és elő nem irányzott kiadásokat. Mert a kellemes csalódásokat, mikor a zárószámadások azzal lépik meg a honatyákat, hogy sikerült az adózók zsebéből olyan tetemes milliókat kipréselni, amelyekre szükség sem volt, szinte hajhászni látszik, mert ezért tüntető elismerés jár a honatyák részéről, akiket a fölösleges milliók annyira elkápráztatnak, hogy észre sem veszik, miként ezek a nagy fölösleg kiáltó bizonyítékai az ő budgetjoguk elsikkasztásának.

Ha egy magánvállalkozó évi költségvetésének megállapításánál üzleti bevételait a lehető csekély összegekben veszi számításba s kiadásait ezekhez arányosítja, reális számítás végez, mert ebbe senki másnak beleszólása nincsen s a mint az ő előirányzata nem szolgál zsinormértékül a bevételeket szolgáltatóknak, úgy kiadásainak előirányzott mértéke nem ad senkinek igényt arra, hogy bevételeinek azokhoz való alkalmazását követelhesse.

De az állami költségvetésnél egészen másként áll a dolog. Itt a bevételek oroslánrésze azon az elven alapszik, hogy az állam polgárai az állami szükségletek fedezésére megkívántató összegeket magánvagyonukból tartoznak kiizzadni, olyan összegeket tehát az állam nincsen jogosítva beszélni, a melyek az okvetlenül fedezendő állami kiadásokra nem szükségesek. Ezért alkotmányos országokban a parlament budgetjoga nemcsak arra terjed ki, hogy a kormány meg nem szavazott kiadásokat nem fogantatosíthat, hanem arra is, hogy a kormány nincsen jogosítva az állampolgároktól a megszavazott bevételi irányzatot túl menő összegeket behajtani.

Az állami költségvetés realitása tehát nemcsak azt követeli meg, hogy a bevételek mögött ne maradjanak az előirányzatnak, hanem azt is, hogy ezt nevezetes mértékben meg ne haladják, vagyis az előirányzat megfeleljen a tényleg várható bevételi eredménynek. Az a pénzügyminiszter, aki olyan bevételi előirányzatot terjeszt elő, e melyről eleve tudja, hogy azt a tényleges bevételek messze túl fogják szárnyalni, éppen úgy tévedésbe ejti a parlamentet, mint az, aki olyan rózsás szinben állítja föl a bevételi rovatot, a melyről tudja, hogy a valóság meg fogja hazudtolni.

Igaz, hogy a pesszimisztikus bevételi előirányzat elejét veszi annak, hogy az államháztartás fennakadást szenvedjen, de viszont az is kétségtelen, hogy a költségvetésben számításba nem vett bevételi fölösleg olyan abszolutisztikus szabad mozgást engednek a költségvetés keretén kívüli költségekhez, amely a parlament ellenőrző és irányító jogával semmiképpen össze nem egyeztethető.

Hisz naponta előttünk a példa, hogy a parlament szives örömet belemenne az adózók terheinek könnyítésébe, vagy megszavazna kulturális beruházásokat, tisztifizetés-javítást, vagy égetően szükséges más reformokat; de ilyenkor mindig előáll a pénzügyminiszter s rámutat a költségvetés bevételi előirányzatára, mint csalhatatlan szentírásra, a melyből napnál fényesebben bebizonyítja, hogy terhet könnyíteni, fizetést javítani, kulturális beruházásokat tenni, költséges reformokat kezdeményezni nem lehet, mert az előirányzott bevételek nem engedik meg.

A parlament tehát bármennyire akarna is ilyen irányban cselekedni, akaratát nem valósíthatja meg, mert az államháztartás egyensúlyát nem bolygathatja meg. Jönnek aztán a zárószámadási eredmények a maguk fölösleges millióival s ilyenkor szokott aztán előállani a kormány a maga kedvenc követeléseivel, a melyeket ugyan a parlament a valóságnak megfelelő költségvetési előirányzat mellett nem lenne hajlandó megszavazni, mert adóemeléssel járna, de a kormány ilyenkor rámutat a bevételi fölöslegekre s azzal vigasztalja a törvényhozókat, hogy az emelkedő rendes vagy rendkívüli kiadásokat bizvást megszavazhatják, hiszen telik a fölöslegről.

Ilyen okoskodással sikerült megszavaztatni a kvótaemelést, a tisztifizetések föl- emelését s ilyen célra gyűjtögetik a fölöslegeket a katonai létszám felemelésére, az újágyuk beszerzésére, hadihajók építésére és sok egyéb közösjüges áldásra. Ha az ellenzék minden ilyen teherszaporítás ellen azzal érvel, hogy azt az ország nem bírja meg, a kormány azzal torkolja le, hogy dehogyan nem bírja, hisz most is évente több millió folyik be a kincstárba, mint a mennyire — szükségünk van.

Ebben rejlik a költségvetési előirányzat irreálisának a roppant veszedelme: mikor igazán nemzeti célok megvalósításáról, belső szükségleteink kielégítéséről, a magyar nemzeti állam gazdasági, kulturális fejlesztéséről van szó, akkor ezt a tudva alacsonyabban megállapított bevételi előirányzattal akadályozzák meg; mikor pedig a közösjüges bálvány oltárára kioroszakolandó újabb áldozatokat követelnek, akkor a tényleges bevételi eredményekre utalnak, a melyek azok megszavazását nemcsak megengedik, de egyenesen meg is követelik.

Hiszzen a kvótaemelést is azon a címen sózták a nyakunkba, hogy tényleges adóbevételeink aránytalanul emelkedtek. — Ausztriában leszállították az adót és föl- emelték a tisztviselők fizetését, ekként állították helyre a bevételek és kiadások közt az egyensúlyt, nálunk ez az egyensúly csak a papiron van meg, tényleg azonban sokkal többet préselnek ki az adózóktól, mint a mennyire szükség van. Így aztán a kvóta aránya is Ausztria javára billent, mert ott csak a szükségletek fedezésére elegendő hozzájárulást követelnek az adózóktól, míg mi feleslegekkel

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyaszszonyi kelengye. — Mójában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

dolgozunk, tehát a közös költségekhez is nagyobb arányban járulhatunk.

Köszönjük meg ezt is előrelátó pénzügyminiszterünknek, a ki feleslegekkel töltheti az államkasszát s emellett földönfutókká teszi a magyar adófizető polgárokat.

Hírek.

Pécs, 1900. november 14.

A kollegák.

(Mondolat a »feleletre.«)

Irtam egy tanügyi drámát,
Kilenc jelenetben;
Ugy hatott az, mint a bomba,
Sok tanügyi körben.
Kaptam is rá »feleletet«
Ujságban, postán is:
Az egyik csak epés,
A másik tréfás is.
Kollegáim a tollban,
Urban jóbarátom,
Hogy rám neheztelnek,
»Felelet«-ből látom.
Pedig megbántani
Senkit nem akartam,
Abban »A kollegák«
Cimű karcolatban.
Kértem már nem egyszer
Olvasóim szépen,
A rosszakaratot
Ne tudják be nekem.
Most sem rosszakarat,
Csak felháborodás
Szólt belőlem, mert hát
Nálunk az már szokás,
Hogy a tanítótól
Sohasem azt kérdik:
Van-e diplomája,
Milyen, meg se nézik.
Csak tudjon kántálni,
Hangos legyen szava,
Hogy párja ne legyen
A szomszéd faluba'.
Törvény ide, oda,
Minek az minékünk?
Mégél törvény nélkül

A mi magyar népünk.
Ami jó van benne,
Ugy se hajtják végre;
Az alja, salakja
Ugyan kinek kéne?
Tanító kevés van,
Bolond, aki lesz még,
Amig olyan fényes
A rang, meg fizetség.
Négy középiskola
S négyévi képezde:
Minek az? Minek az?
Bizony nem kellene.
Csukják be ajtaját
Preparandiának,
Nem használnak véle
Magyar kulturának.
Van elég dolgot unt
Suszter, szabólegény,
Hisz azt mondják, jobban ért
A tanügyhöz, mint én.
Édes jó uraim,
Van egy indítványom:
Papnevelő-intézetet
Zárják be immáron.
Minek erettségi?
Négy teológia?
Hithű, ihlett ifju
Minek menne oda?
A jog, meg egyetem,
Minek az minékünk?
Csak ennünk legyen mit,
Anélkül megélünk.
Cucilista kubikosból
Jó miniszter lenne;
A főispán, bizony Isten,
Utkaparóból telne.
Kőművespallérból
A plébános válna,
A szent mise előtt
Tan jól prédikálna.
Énekes kódisból
Pompás követ lenne,
A közös vámterületről
Szépen kelepelve.
A kocsiból, no, elhigyjék,
Jó ali-pán telne,
Ha hozza a tiszti ügyész
Susztermájszter lenne.
A főbíró kandidáns,

Ki más, takács lenne;
A községi jegyző
Lakatosból telne.
Tanítónak, ej, ha,
Csordás is jó volna;
Ügyvédnek, orvosnak
Ügyes háziszolga.
Folytathatnám nótám,
De minek is tenném?
Nem segít az ugy se
A szívem keservén.
Szegény magyar iskola-ügy
Jaj, százszor jaj néked,
Szegény, gazdag, ur és szolga
Mind csak ütnek téged.
Mindnek, mind van becsülése,
Tanítónak nincsen,
Üresfejű strébereknek
Mehajol ma minden.
Mindem helyre, hivatalra
Hivatás vezérel,
Tenger vizsga, meg tanfolyam
Kell hozzá szekérrel.
Van egy törvény, rég csinálták,
Nyolcszázhatvannyolcban,
De hogy azt végre is hajtsák,
Ugyan ki gondolna?
Meg van abban irva szépen
Paragrafusába,
Hogy tanító az lehet, ki
Járt preprandiába.
Édes jó uraim,
Most csak egyre kérem:
Mutassanak olyan törvényt,
Mutassanak nekem,
Ahol az meg van irva,
Hogy a suszter, meg a szolga,
Kőfaragó, szabó, varga,
Utkaparó, kubikosmunkás,
Kukta, inas, tudós szakács,
Takácslegény, meg lakatos,
Kovács, hozzá szurtos, kormos,
Cucilista, gyári munkás,
Péklegény, timár és cukrász
Képesít tanítószagra
Az elemi iskolába.
Pedig van mind effeléből,
Tanügy ezen nagyban épül.
Hiába itt minden beszéd,
Tenni kéne valamiképp,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lelki harcok.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irtá: Scossa Erzsi.

(Folytatás.)

— Ön a felelős bűnömért, — mondta remegve a leány.
— Tán az örök kárhozatot se bánám e rövid üdvösségemért — felelt a férfi, ajkához vonva a hölgy kezét.
— Nincs célja; hiszen tudja, hogy másnak vagyok igérve.
— Ne juttassa eszembe — szól Ozoray oly kétségbeesetten, hogy a nő megszánta fájdalmában. — Még az esküdött urát is megcsalja valaki, ha — szeret.
— Mióta megismertem, vége nyugalmamnak. Végtelenül sajnálom, hogy szenvedést okozok önnek. Elvira soha sem volt szebb, mint bánatos arcával ezen önkéntelen vallomás alatt.
— Szeret? Ugye szeret, édes minde nem? — tört ki Ozoray.
— Bár ne ugy volna — suttozta.
— Mondjon le tehát arról a másíkról és legyen az enyém, — rimázkodott a férfi s mindenről megelégedkezve, karjaiba ragadta szerelme tárgyát. Csókolta, hogy szinte elfuladt a lélekzete. A leány alig tudott kibontakozni az ölelő karokból.
— Bocsásson el, — lihegte — ha va-

laki megtalálna látni! — S lehajtotta égő piros arcát. De még ezért sem tudott nehezteini erre az emberre. Mit nem tesz meg, mit nem bocsát meg, a ki szeret? Szinte el volt kábulva a férfi ölelésétől, csókjaitól; soha nem érzett kéjjel, gyönyörrel töltötte el ez az érzés. Szeretett volna meghalni e percben, hogy többé magához ne térhessen. Ozoray ott állt mellette hangtalanul, csak gyönyörű, csodálatosan szép szeméit tüggesztette a nőre bocsánatkérően s kimondhatatlan szerelemmel.

— Megyek! — Mondta Elvira. — Esteledik. Ön azonban maradjon még egy darabig; feltűnő lenne, ha velem, vagy közvetlen utánam jön. Nem akarom, hogy valaki észrevegyen valamit.

Ozoray engedelmeskedett. Elvira egyedül surrant ki a házból, még a fakamrában szorgoskodó Katinak is csak messziről intett kezével.

Ezután nagy változáson ment keresztül. A gondtalan, vidám leányka csendes, megdöntött nővé vált. Csatáry iránt se volt többé a régi. Nehéz volt már neki a folytonos tetetés.

Csatáry figyelmét kikerülte ez a változás. Boldog meglepéssel emlegette a nem-sokára bekövetkezendő fényes eljegyzési ünnepélyt s minden szava elárulta, hogy mily imádattal s forró szerelemmel csüng a leányon. Ha sejtette volna az erős és megdöntöhetetlen válaszfalat, mely kettőjük közé emelkedett.

Sok átszenvedett, kínos éjszaka után Elvira végre mindent bevallott anyjának. Megmutatta Ozoray leveleit; elmondta, hányszor

került utjába, hogy kisértette és miként találkozott Katinál.

— Anyám, — zokogta — szeretem Ozorayt az első pillanattól kezdve, a mikor megismertem. Én nem lehetek más felesége, mint az övé; nem akarom megcsalni és tovább amitani Csatáryt. Ah, könyörülj rajtam; te megértesz engem.

Rudnayné rá nézett gyermekére, kinek ijesztő haivansága elárulta lelki küzdelmét s megértette teljesen. Édes apját azonban nehéz volt lecsinapítani; fogadta, miként egész életében nem fogja leányának ezt a tettet megbocsátani; Ozoraynak pedig nem tanácsolja, hogy eleje jöjjön.

— Vajjon mit szól tőnököm ehhez a rettenetes halatlansághoz? Mivel mentegessem magamat? — Kialtá fékezhetlen haraggal. — El kell sülyednem szégyenemben.

Elvira nem riadt vissza; volt bátorsága szembe szalni, hiszen mellette volt édes anyja, az ő édes pártfogója, védelmezője.

Megírta Ozoraynak, hogy jöjjön el hozzájuk, mert nem bírja ki tovább. Jöjjön ezután nyíltan, lemond Csatáryról és kérte, hogy adja ezt tudtára az illetőnek.

III.

Csatáryéknál még a cselédek is titkolhatlan megdöbbenéssel csapták össze a kezüket arra a kétségbeesetten szomorú látványra, a mi most eléjük tárult; a kapun ugyanis lassan fordult be egy bérkocsi, melyen az ifju Csátáry Jenőt hozták haza halotthalványan és mély sebbel az oldalán.

— A jó Istenért, mi történt? — sikol-

Mert az talán mégsem járja,
Hogy tanító s iskolája
Legyen a Csáki szalmája.
Pedagóg' s didaktikához,
Nevelés metodikához
Már mindenki ért ma,
Mint festészethez a varga,
Mint a tyúk az ABC-bez,
Hajdu a harangöntéshez.
Az elemi iskolára
És szegény tanítójára
Hangzik a gáncs
Innen-onnan,
Társaság és
Ujságokban.
A tanító, ha vergődne,
Tudással előre törne,
Rárcigálják visszafele,
Mert abból biz' haj lehetne,
Ha szegényből vajmi lenne.
A tanító más nem lehet,
Más pályára az nem mehet,
Hát az a sok suszter, szolga,
Kófaragó, szabó, varga,
Utkaparó, kubikosmunkás,
Kukta, inas, tudós szakács,
Takácslegény, meg lakatos,
Kovács, hozzá szurtos, kormos,
Cucilista gyári munkás,
Péklegény, tímár és cukrász:
Tanító miként lehet?

Hegyháti.

Napirend 1900. november hó 15-én.

Naptár: csütörtök, nov. 15. — Róm. kath.: Lipót. — Prot.: Lipót. — Gör. kel.: (nov. 2.) Acindin. — Zsidó: Marcheschvan 23. — Nap két 7 óra 8 perckor; nyugszik 4 óra 22 perckor. Hold két éjjel 12 óra 15 perckor; nyugszik délután 1 óra 30 perckor

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Hegyrendőri bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: »Kleopatra.« operette.

— (Erzsébet-gyászünnepély.) A pécsi állami főreáliskola folyó hó 19-én (hétfőn) Erzsébet királyné emlékeztére gyászünnepélyt rendez. A gyászünnepély programja: 1. 10 órakor ünnepélyes gyászistentisztelet az irgalmaserdők templomában, mely alkalommal Hölzl F. férfikarra és fuvóhangszerekre irt rekviemje kerül előadásra. 2. Az istentisz-

tott ijedten Csátáryné. Szaladt a kocsihoz, hogy meggyőződjék, él-e még kedvence, büszkesége?

Jenőnek pártaja volt Ozorayval Elvira miatt, mondta Halász Béla, az ifju legjobb barátja; míg az orvos iparkodott megnyugtanni. Attól tartottak, hogy a gyenge asszony összerokad a kincs benyomás alatt, de csakhamar magához tért, rendeletet adott, hogy férjét hazahívják. Aztán sietett drága betegét mielőbb kényelmesen elhelyezni.

Óh, a leggyengébb nő is emberfeletti erőt tud kifejteni, ha érzi, hogy szüksége van rá annak, a kit szeret.

— A seb jelentékeny ugyan, de nem veszélyes — mondta az orvos, újra megvizsgálva a kötést s csillapító szert adott a betegnek és eltávozott azon ígérettel, hogy este felé ismét eljön.

A lépcsők alján szembe jött az öreg Csátáryval. Az ősz férfi erős, széles termete szinte remegett a felindulástól. Pár szóval előadta az orvos a történeteket és megnyugtatta a beteg állapotára vonatkozólag.

— Majd Halász ur mindent részletesen

telet után az intézet rajztermében: a) Gyászdal Eckhardt A.-tól, éneklő: az intézet dalköre. b) Emlékbeszéd, tartja: Gallovich J. főreáliskolai tanár. c) »A király álma« Lamperth Gézáttól; szavalja: Jokics Tivadar VII. o. tanuló. d) »Gyászhangok« Hazslinszky G.-tól, vegyes karra átirta Gebauer A., előadja az intézet dalköre.

— (Dalestély.) Tíz nap múlva, szombathoz egy hétre, november 24-én lesz a Pécsi Dalárda őszi alapszabályszerű dalestélye, melynek tervét már közzétük. Tekintve azt a készütséget, melylyel a dalárda ez estélyen fellépni fog, az bizonyosan nagy sikerrel fog végződni. Egyébként a dalárda őszi dalestélye, mint minden esztendőben szokott, ugy bizonyosra vehető, hogy most is anyagilag is jól fog sikerülni. Ezen dalestélyek a mulatság szempontjából, hisz a program után tánc következik, nagyon kedélyesek szoktak lenni; ha valahol, itt bizonyosan nyoma vész annak a merevségnek, annak a feszességnek, mely egyéb táncestélyeket szokott jellemezni. Az estély műsra a következő: 1. »Egmont« dráma megnyitó zenéje. Szerző: Beethoven. 2. »Édes lánykám«, férfikar Huber Károlytól. 3. »Zöld a színem«, férfikar, négyes magánkarral, 4 kűnt kísérettel Storch Antaltól. 4. »Suhog a szél«, férfikar Zimay Lászlótól. 5. Takaródó a »Névtelen hősök« című operából. Férfikar zenekísérettel Eikel Ferentől. Kezdeté esti 9 órakor.

— (Bizottsági tagválasztások.) A megye törvényhatósági bizottságában megüresedett tagsági helyeket holnap (csütörtökön) töltik be választás után. Ilyen megüresedett tagsági helyek vannak a pellérdi, szalántai, ráckozári, magyarbólyi, németbólyi és szentlőrinci kerületekben, hol az októberi rendes közgyűlés által kiküldött választási elnökök einökléte alatt holnap ejtik meg a bizottsági tagválasztásokat.

— (Zenés mise.) A december 8-án előadandó Greith-féle instrumentális kísérettel ellátott, vegyeskarra irt misét az egyházi zeneegyesület működő tagjai szorgalmasan tanulják s a próbák arról győznek meg, hogy a jelzett misét, mely egyike a legjobb kompozícióknak e nemből, kitűnő előadásban fogjuk hallani s meg fog felelni annak előadása a hely szentségének. A misének komoly muzsikája van, mely bizony bővelkedik a technikai rehezésekben, de egyszersmird a hatásos

elbeszél — mondta szívélyesen kezét szorítva — mert reám egy másik nehéz betegem várakozik. S távozott.

Csátáry felsietett a lépcsőn. A máskor annyira élénk, zajos házban mély csend uralkodott. Mindenki halkan, suttogva beszélt egymással. A cselédek zajtalanul végezték teendőiket s halkan mentek végig a széles, boltíves folyosókon.

A leeresztett redők kellemes félhomályt terjesztettek a nagy és elegánsan berendezett szobában, melybe Csátáry benyitott. Ott feküdt Csátáry Jenő a puhára felvetett tornyos ágyban: egy oda gördített támlányban anyja ült, Halászt hallgatva, ki halkan beszélt neki.

Csátáry közel ment fiához, hosszan nézte, miközben zsebkendőjével törölgette könyes szeméit. Majd Halász vállára téve kezét, szólt:

— Legyen szives, kövessen szobámba, ott bátrabban beszélhetünk.

Halász készséggel teljesítette a kívánságot.

— Fogalmunk sem volt róla, mi történik — kezdte Csátáry, az ifjunak helyet mutatva. — Jenő máskor is megtette, hogy kísértél

részekben is. A mint halljuk, a misét nem sokára meg fogják próbálni a zenekarral is, mert egy-két összpróba ebből a miséből okvetlenül szükséges.

— (Sztrájkholók a kaposvári-utcán.) Ugy készül ez a sokat megénekelte utca, mint a Lucaszéke s ma délben mindehhez még az a veszedelem is járult, hogy a napszamosok sztrájkolnak s — beszüntetik a munkát. Ugyanis ma egy órakor vagy husz napszamos nem akart munkába állni, azt hozván fel okul, hogy a vállalkozó már másodszer von le megállapított napszámjából. A napszamosok hetven krajcár napszámért lettek felfogadva, de nemrég az történt, hogy a vállalkozó öt krajcárt levont tőlük s mivel a kocsik drágáért jöttek, a napszamosoknak csak napi 65 krajcárt fizetett. De a kocsik ismét drágábbak lettek most s a vállalkozó megint a napszamosok napszámából akarta e többletet fedezni s csak 60 krajcár napszámot ígért nekik. Ezért akarták ma ebéd után a munkát abbahagyni s érdekes, hogy Schmirer Károly, a munkavezető, ki megtért szocialista most s egykor maga is híres sztrájkvezér volt, no meg Klein Ödön, a vállalkozó fia, a ki hogy milyen nagy szocialista, mindenki tudja róla, alig tudtak velük boldogulni. Végre is egyelőre megmaradt a 65 krajcár napszám s a napszamosok munkába álltak. Egynek azonban, a fősztájkholónak Klein Ödön nagy hangon kiáltotta oda: »Maga elmehet! Elmehet rögtön!«

— (Tanítói jubileum.) Kellner Ignác, siklósi izr. tanító 25 éve működik mint tanító Siklóson, ki a gyermekekkel való jó bánásmódja által a nép szeretetét, felekezetének teljes megelégedését vívta ki. Az izr. hitközség és az iskolaszék érdemes működéséért e hó 12-én, azaz hétfőn reggel 9 órakor ünnepelték tanítójukat az izr. templomban, melynek programja a következő volt: 1. Részlet a CXVIII. zsoltárból. Vegyes karral előadta Klein Benő főkantór. 2. Megnyitó beszéd. Tartotta Sági Ernő dr., az iskolaszék elnöke. 3. Diszjegyzőkönyv átadása beszéd kísérettel. Tartotta Weisz Miksa a hitközség elnöke. 4. Méltató beszéd. Tartotta Klein Dezső dr. rabbi és isk. igazgató. 5. Tisztelet ajándék átadása beszéd kísérettel, a volt tanítványok nevében. Tartotta Schwartz Ottó. 6. Üdvözlő beszéd, a jelenlegi tanítványok nevében. Tartotta Weisz Rózsika. 7. Hymnusz. Vegyes karral, előadta Klein Benő főkantór.

vagy lovagolt s mi csak kettesben reggeliztünk, ki gondolt volna ilyesmire. — És ellenfele? — kérdezte komoran.

— Talán már eddig meg is halt — felelt Halász. Életveszélyesen megsebesült; ugy látszik, e részben nem volt olyan szerencséje, mint a milyennel máskülönbben dicsekedhetett.

— Szegény Jenő, mennyire megbizott abban a lányban s mily keserűen kellett csalódnia!

— Tegnap délután együtt voltunk a kasszinó olvasótermében, mikor Ozoray belépett. Az ő ellenállhatatlan, nagyurias magatartásával nézett körül. Nem hiában állítják róla, hogy valami elszegényedett grófnak volna gyermeke. Meglátva Jenőt, gunyos mosoly szállt ajkaira.

— Uram! — szólt Jenő kicsinyléssel hangjában — kerestem önt, meg vagyok bizva, tudtára adni, miszerint ne számítson többé Elvirára. E nő az enyém.

— Megörült? — kérdezte Jenő elfehéredett ajakkal.

— Mi jögon merészel sértegetni? Itt a bizonyíték. Előrántotta zsebéből Elvira levelét,

A Zrinyi-kávéházban

ma és minden este
HORVÁTH PALI ujonnan
szervezett népzene-kara

ZENEESTÉLYT

rendez. — Izlésesen berendezett **chambre particulaires**. — Hideg buffet. — Kitűnő kávéházi italok. Jó és figyelmes kiszolgálás. — Egész éjjel nyitva. — A t. cz. közönség b. pártfogását kéri BÜTTNER JÓZSEF, kávé. Az összes kül- és belföldi lapok állanak a t. közönség rendelkezésére; ugyszintén a **mészáros** és **hentések szaklapját** is megszereztem.

— **(Bizottsági ülés.)** A város hegyrendőri bizottsága holnap (csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart a városháza közgyűlési termében. Az ülésen, melyen *Vassary Gyula* rendőrfőkapitány fog elnökölni, a hegyközségek alakítása ügyét fogják tárgyalni.

— **(Új távbeszélők.)** A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter Verőce vármegyében, a *valpoi és petrojevci* postahivataloknál, azokkal egyesített távbeszélő hivatalokat rendezett be s a petrojevci postahivatalt egyszersmind állami és magántáviratok kezelésére is felhatalmazta.

— **(A Kath. legényegylet)** második táncpróbája nem — mint jeleztük — e hó 25-én, hanem 24-én (szombaton) tartatik meg közbejött okok miatt. Közöljük ezt az általánosság érdekében, de különösen szolgáljon tudomásul azoknak, kik ez estélyre már kaptak meghívót, melynek egy része eme hibával jelent meg.

— **(A „Miska” nincs többé.)** A kik a torony alá járnak és pedig gyakran különféle ügyesbajos dolgokban, azok jól ismerték azt a nagy fekete macskát, mely a városháza udvarán és folyosóján egyaránt otthon volt és kényelmesen, megszokottan sétálgatott a rendőrség folyosóján, hol a rendőrkáplár, hol a rendőrlégenyek szobájába, majd pedig ki és be a folyosó ajtaján. Ezt a nagy fekete macskát „Miska”-nak hívták s a pécsvárosi rendőrség macskája volt. A rendőrlégenyek gondozták, etették, itatták s Miska hűséges is volt ezért hozzájuk. Jó kilenc évvel ezelőtt szerezte be *Szicher*, az akkori porkoláb, a „Miska”-t egy másik fiatal társával. Ezt azután csakhamar elemelte valaki a városházáról; de a „Miska”, az ott maradt. Egyszer őt is ellopták, de megszökött és a Löwy-palota padlásáról hozták vissza a rendőrök a városházára, meghallván keserves nyávogását. Ebből az esetből okulván a Miska, senki emberfiától nem engedte magát többé megfogni, ha csak — rendőri ruha nem volt rajta. A rendőrhöz azonban annyira ragaszkodott, hogy éjjelenként elment velük őrájára s bejárta az egész várost a posztal. A rendőrök különféle mutatványokra is megtanították; így például átugráltatták vele az ügyeletes rendőrök a városháza folyosóján a kardjukat. „Miska” ugrált is hűségesen, de ha civil ember tartotta elébe a kardot, annak nem engedelmességedt, hanem büszkén hátat fordított s ott hagyta a faképnél. És így élt napról-napra, évről-évre a rendőrségen. Az évek sulya azon-

a melyben tényleg megkéri Ozorayt, hogy ezt Jenőnek adja tudtára.

— Csábító! — sziszegte Jenő magán kívül — megfosztott boldogságomtól, ezért lakolni fog. Egyikünk fölösleges a földön!

— Igaza van — vélte Ozoray gunyos nevetéssel — várom segédeit. S elrohant.

— Kérlek Béla — mondta leverten Jenő mikor ismét magunkra maradtunk — menjtek el Andréval ehhez az emberhez és tudjátok meg feltételeit.

Ozoray azt izente vissza, hogy pisztolylyal fognak vivni reggel fél nyolckor a „Lapitisztáson” egész a végsőig.

— Rettenetes — tördelte Csatáry fejét csóválva.

— Este még egyszer felkerestem barátomat. Levelet adott át az önök számára azon esetre, ha meghalna.

— A leányhoz, ugymond, semmi közöm többé.

Reggel aztán megtörtént a párbaj; hogy minő eredménnyel, azt tudjuk.

ban meglátszott már rajta; lassankint felhagyott az őrájára kisergetésével is s csak ott dorombolt csendesen a rendőrségi folyosón. A kardokat is nehézkesen ugrálta már át; a napokban pedig alig látták, mert elvonulva feküdt a padlason. Tegnap este azután ott akadtak a kihült hullájára; a derék „Miska” megdőglött s most a rendőrlégenységnek nincs többé „Miska”-ja!

— **(Ruhaszállítás a városnál.)** A városi Tanács tegnapi hírdetményt tett közzé a városi rendőrségi, tűzoltói, szolgai, kézbesítői, hegy- és erdői s kocsisi ruhák és lábbelik szállítására vonatkozólag. Az árlejtést e tárgyban folyó hó huszonkettedikén tartják, azonban a ruhaszükséglet nem — mint tévesen hírdettetett — 1900 évre szól, hanem a jövő 1901-ik esztendőre. Mert hat ruhat a multa legfőbb — fizetni lehet; de csinálni a — jövőre szokás!

— **(Feldöntött közkut.)** A siklósi-országut és a rét utca sarkán felállított közkutat *Pál János* kocsis, Major-utca 13. szám alatti lakos, kocsijával feldöntötte. A vigyázatlan kocsis nekihajtott a közkutat, melyből azután ugyancsak ömlött a víz, míg helyre tudták állítani. *Pál Jánost* vigyázatlanságáért a rendőrségnél feljelentették.

— **(Lökötők.)** A csendőrség jó fogást csinált a napokban. Kipuhította, hogy egy gödrei és egy egyházbéri embernek bitokában lopott lovak vannak. A vizsgálat csakugyan be is igazolta, hogy a lovak lopottak s azokat az illetők *Kalányos Mátyás*, *Kovács János* és *Rupa Boldizsár* kőborcigányoktól vették, a kik úgy kötötték el a lovakat egy évvel ezelőtt, de hogy honnan, azt még rem tudják. A három lökötő cigány jelenleg is a pécsi kir. ügyészség börtönében ül lopás miatt vizsgálati fogságban s így most ez újabb bűnükért megindítják ellenük a vizsgálatot.

— **(A szép magyar ur.)** A „Szigetvár” nevezetű új hadihajó vízrebocsátásának ünnepére sok magyar ur ment le Pólabá. Egyszerű fekete kabátosak is, meg magyar galába öltözöttek is. Mindenek között azonban egy igazán daliás, buzavirágszínű diszbe öltözött ur volt a legszebb. Fenyésre kelélt csizma csigorgott a lábán, a csizmán tarajos sarkantyú. Balról kard verte a lábszarát s hosszú szíjon függő tarsoly, a min szép aranyos címer volt kiverve, bizonyára a nemes ur családi címere. Domboru mellett dolmány feszült, a nyakába volt vetve csak egy panyókára a mentéje. A fején kucsma, fehér lószőr

Igy végezte Halász szomorú elbeszélését s azután mindketten visszatértek a beteghez, a kien erősfoku láz s nagy kimerültség mutatkozott.

Halász távozta után Rudnay jelentették be Csatáryéknál.

— Mit kíván tőlem a történetek után? — tudakolta a házigazda oly hűvösen, hogy Rudnay megremegett.

— Az elbocsátásomat. Nem bírok többé megmaradni még e vidéken sem, ha bár nem vagyok oka semminek s ha más el nem végzi helyettem, én öltem volna meg azt a embert.

— Nem is haragszom magára, — mondta Csatáry megszelidülve — de azért megadom az elbocsátást, bár megvallom, nehezem esik az elválás ennyi évi kölcsönös vonzalom után.

Rudnayék elköltöztek a városból; senki nem is tudta, hogy merre, hova.

(Vége köv.)

forgóval. Szép derék szál legény volt ez az ur. Fekete szemei kicsillogtak a barna arcából és gyönyörű, hegyesre pödrott fekete bajsa a daliára vallott, mintha egy lenne azok közül a régi magyar urak közül, akikkel annak idején Anjou Lajos hódított odalenn. S érdekes az az előzékeny szerénység, ahogy ez a diszbe öltözött mágnás elbánt a többi magyar urral. Rendesen a hátuk mögött maradt, csak akkor jött elő, hogyha szólították s bár bőven akadt volna hely számára is a kocsikban, a kocsis mellé ugrott föl. Bizonyosan nagy kedvelője a lónak, van neki odahaza egy csomó. Pár nap alatt meghódította Pólabá. A hölgyek csak róla beszéltek, a szép gála magyarról, szép lányok vizsgálgatták a pillantásukkal s panaszosan tárgyalták meg azt az érdekes körülményt, hogy a magyar mágnás inkább az alsóbb néposztály hölgyeit tünteti ki egy-egy kacsintással. Tudniillik a szigetvári főszolgabíró huszára volt a magyar mágnás, a kiról a pólai sajtó is úgy emlékezett meg, hogy ő a deputációban a legszebb magyar ur.

— **(Agyon akarta ütni az apját.)** Kölesden egy fiut hirtelen természete gyilkossági kísérletre ragadott az apja ellen. Ugyanis *Nagy József*, ottani lakos, közös gazdálkodást folytatott a fiával, ifju *Nagy Józseffel*. A fiu azonban folyton civakodott apjával s most végre tetteleg összetűzött vele. A veszekedés hevében azután ifju *Nagy József* egy fejszét kapott fel s azzal támadt az apjára, kit bizonyára leüt, ha a szomszédok közbe nem lépnek s a fiut le nem fegyverzik. Az azonban még akkor is azzal fenyegetőzött, hogy agyonüti az apját; ezért tehát le tartóztatták s bekisérték a gyönki járásbíró-ság börtönébe.

— **(Elgázolt tehen.)** A minap megírtuk, hogy Magyarüröghön *Varga János*, ottani lakos tehenét az utcán egy ismeretlen ember kocsijával elgázolta. A nyomozás most kiderítette, hogy a vigyázatlan kocsis *Puló József*, gerdei lakos volt, a ki azonban azzal védekezik, hogy ittas volt s ezért hajtotta oly vágtatva lovait, hogy azok a tehenet elgázolták. A vigyázatlan embert feljelentették a bíróságnak.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 14-én reggel hat órakor a tettyei víztartóban 1000 köbméter és az ellentartóban 1170 köbm. volt a víz; a hozzáfolyás 24 óra alatt 886 köbméternek találtatott.

— **(Késelés.)** *Adamovics József* mohácsi lakos, a minap az utcán összeszólalkozott *Taraj Kálmán* nevű régi haragosával. *Taraj Kálmán* nem sokat teketóriázott, hanem elérkezettnek látván az időt, hogy boszuját régi haragosán kiöltse, kést rántott elő s azzal *Adamovicsot* bal vállán megszúrta. A megszurtt ember véresen menekült támadójától és feljelentette azt a bíróságnál, a hol most majd kérdőre fogják vonni a késelő embert.

— **(Tüzet okozó gyermekek.)** *Schmeller Alajos*, rácmecskei lakosnak a minap a kertjében kigyuladt egy kazal szalmája. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet *Hök János*, egy tizenkétéves gyerek okozta, a ki a kazal mellett lopva cigarettázott. Egy elejtett szikrától meggyuladt a kazal és porrá égett. — Nagy-Nyarádon hasonlóan gyermekek által okozott tűz volt a minap. Itt *Kramer József*-nek szalmakazalját gyújtották fel a kertben a szomszédok gyermekei, az ötéves *Krauss Anna* és a hatéves *Hömann Margit*, kik gyufát gyújtogattak a kazal tövében. Ez lángba borulván egy égő gyufától, a tűz a közelj pajtára is áthatolt s azt is elpusztította. A tüzesetekről jelentést tettek a bíróságnak.

Megnyilik **István-pince** f. évi november hó
az **17-én**
Fűrst Zsigmond vezetésével.

— **(Betörő cigányok.)** Csordás János, szászvári lakos házába a minap az ablakon át betörtök s onnan különféle elemiszert elloptak. A káros feljelentésére megindult nyomozás során csakhamar kiderült azonban, hogy a betörést Petrovics Lajos és Kolompár József kőborcigányok követték el, kiket feljelentettek ezért a bíróságnál.

— **(Fellepelt filloxera.)** Somogyvármegye Bagola-Sáncz és Somogy-Szent-Miklós községei szőlőiben a filloxera jelenléte megállapítván, nevezett községek határát a m. kir. földmívelésügyi miniszter zár alá helyezte.

— **(Testvérek harca.)** Szászvár községben nem a legjobb lábon élnek egymással Tóth József és Tóth Antal, ottani lakosok. Dacára, hogy testvérek volnának, mégis folyik az örökös harc közöttük, a minek a vége a minap véres verekedés lett. A verekedésben Tóth József húzta a rövidebbet, kit testvére véresre vert. A megvert ember testvére ellen a bíróságnál keres elégtételt, a hová feljelentette azt súlyos testi sértésért.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XLV. kimutatás. A XLIV. kimutatás összege 19017 kor. 98 fill. Kossuth János Budapest 25 kor., Hirschteld Samuel Pécs 20 kor., Grünhutné cs. Schapringner Adél Pécs 20 kor., Kondor Béla Pécs 5 kor., Kindi Ferenc Pécs 20 kor., ifj. Kindi József Pécs 10 kor., Preusz Adolf Pécs 20 kor. Összesen 19137 kor. 98 fillér.

— **(Házi szarka.)** Kis István, mohácsi lakosnak a cselédje, Batánovics Ágnes a minap gondolt egyet es a gazdája eléskamrájából elemelven husz liter zsirt, azzal megszökött. A károsult feljelentésére megindított nyomozás során azonban elfogtak csakhamar a tolvaj cselédet s még a lopott zsirt is megtaláltak nála, melyet pénzzé akart tenni, de már nem volt rá ideje. Majd a bíróságnál foglászámolni bűnéért, a mért gazdáját meglopta.

— **(Névmagyarosítás.)** Goldberger Bela, pécsi illetőségű ugyanitteni lakos, vezetéknevének »Gonda«-ra kért atváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Eljegyzés.)** Schwartz Zsigmond helybeli kereskedő eljegyezte Schwarz József leányát, Bertát Makórol.

— **(Késelő inasok.)** Ozorán a napokban véres eset történt. Harom inas összeveszett a piacon s közülük kettő cipészinas lévén, ezek a kollegialitásnál fogva közös erővel rátamadtak Breier Ignác kereskedőtanoncra s azt megkésélték. A késelő inasokat feljelentették a bíróságnál.

— **(Jó bortermés Zalában.)** Keszthelyről írják: A keszthelyi járásban az idén 23.756 hektoliter bor termett. Ilyen jó termés már régen nem volt. A sok csapástól sújtott népre valósággal áldás volt az idei termés.

— **(Véres boszu.)** Póka Matyás, szentkúti lakos, Magyar Úröghön járva, ott a korcsmában összeszólalkozott Varga József, magyarúröghi lakossal. Az összeszólalkozás hevében Póka arcul ütötte Vargát, a ki erre eltávozott, de az est homályában megleste Pókát s egy késsel mellbe szurta, úgy, hogy Póka aleltan rogyott össze. A megszuirt embert úgy szedték fel az utcáról; sebe életveszélyes lévén, most élet s halál között vívódva fekszik otthon. A véres boszut álló Varga Józsefet feljelentették a bíróságnak.

— **(Ellopott zsebóra.)** Kovács Péter, kistóttalusi lakosnak volt egy szép ezüst zsebórája. Fájdalom, — csak »voit«, mert a minap valami ismeretlen tettes belopozott a Kovács Péter lakásába s elemelte onnan a zsebórát, mely egy szekrényen feküdt. Kovács Péter csak hült helyét találta mar zsebórájának, mikor kereste; s mit volt mit tennie, sietett bejelenteni az esetet a hatóságnak. Ott meg is indították a nyomozást az óra-

tolvaj után, eddig azonban még nem jutottak a nyomába.

— **(Kifosztott pincék.)** Balasa János, gyulajovancsi lakos pincejében a minap betörők jártak. Feltesztették a pince ajtaját, s elloptak onnan egy hordó bort s különféle élelmiszereket. Eddig már a nyomozás kiderített annyit, hogy a betörést öt egyén követte el, kik közül kettőt már el is fogtak s most társaik kézrekerítése végett folyik a nyomozás. Hasonlóképen betörők jártak Lencse János, gyulajovancsi lakos pincejében is s innen is bort vittek el. Azonban, hogy ezek a betörők kik voltak, még eddig nem tudják.

— **(A keresztény szövetkezetek országos gyűlése.)** A keresztény szövetkezetek országos nagygyűlésüket november 21-én tartják meg Budapesten. A kongresszust aznap reggel 9 órakor mise előzi meg az egyetemi templomban. A kongresszus pontban 10 órakor kezdődik a budapesti katólikus kör dísztermében. Az elnöki megnyitót Zichy Aladár gróf mondja. A kongresszusra jelentkezni lehet november 16-ig a keresztény szövetkezetek országos központjának irodájában a Molnar-utca 11. sz. alatt.

— **(Gyujtogatás.)** Viszló községben a napokban tűz volt. Szolga Samuel, ottani lakos háza gyuladt ki s leégvén, a tulajdonosnak vagy 600 forint kára lett. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet egy Kakas Sari nevű cseléd okozta, mert a gazda elbocsájtotta szolgálatából. A gyujtogató asszonyt feljelentették a bíróságnak.

— **(Virág tolvajok)** Szép virágai voltak id. Kelemen Jánosnak. Szerette a virágokat és meglegházat is csináltatott nekik most a tél közeledtével. Azonban a virágokra szemet vetettek eddig még ismeretlen egyének s a legszebbet ellopták közülök a minap egy borus novemberi reggelre virradóra. Most már csak az a kérdés, hogy mennyiben van igaza a költőnek, ki azt mondja, hogy »ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.«? Ime a virágkedvelő tolvajok bizonyára nem jó emberek, mert különben tiszteletben tartották volna az »enyem s tied« fogalmát!

— **(Aki kaszát lop.)** Szegény ember, a kinek nincs alkalmja, hogy valami pénzest kaszát lopjon el, megelégszik azzal is, ha egy kaszát emelhet el, melyet pénzzé téve, hasznát remélhet belőle. Így tett a napokban Falk József albertfalui lakos is, a ki Demich Bálint, szintén albertfalui lakóstól elemelt egy jó pergejű kaszát. Azonban a káros feljelentésre megindított nyomozás során megtalálták nála az elloptott kaszát s most a bíróság ele állítja bűnéért.

— **(Új találmány.)** Poéták, írók, a kik a maguk idején vagy később hírnévre jutottak, akárhányszor voltak oly helyzetben, hogy azt, a mit írtak, kitörölték. Szavakat, sorokat, strófacat igyekeztek olvashatlanná tenni alból a célból, hogy az ne kerüljön a közönség elé. De azért a tiszteletreméltó egyéniségek nem igen értek célra, mert később, mikor már ők por és hamu voltak, akadtak lelkes irodalombúvárok, a kik műveiket összegyűjtötték, kiegészítették es magyarították. Ezek a hiéna természetű urak, a kik nagy leikek munkáinak böngészése révén igyekeztek híressé lenni, nem igen kegyelmeztek s így, vagy úgy mégis kitalálták, elolvasták, a kitörült szöveget es kinyomtatták. noha igen nyilvánvaló, hogy a lángleikek nem azért igyekeztek azt olvashatlanná tenni, hogy összegyűjtött műveikben szerepeljenek. A kutatók, a könyörtelen böngészők, a kik nagyító üveggel, vagy szerrrel dolgoztak, sok gyöngé művet estak már ki a sírból s azokkal, már a mennyire lehet, kompromittálták is a kiváló emléket. Ám, a mikor ezt tettek, az ő nevük ismertebb lett s így céljukat el is érték. A kéziratok illetén vizsgálói között most akad egy olyan ur, a ki többre vitte s a ki nemcsak tintával bemázolt sorokat tudja elolvasni, de a kéziratnak azt a részét is, a melyet az

író töröl gummival kitöröl. Ha ez a törölés olyan, hogy nyoma is alig látszik, a kézirat vizsgáló nem jön zavarba, mert ez esetben is olvasni tud. Találmánya szerint az ilyen kitörült papír-részt $\frac{1}{10}$ n. ezüstvitriol oldattal kell beecsetelni s rövid időre a napfény közvetlen hatásának kitenni. Ez esetben a kitörült sorok fekete alapon előtűnnek s olvashatók lesznek. Így tehát az, a ki nem akarja, hogy kitörült kéziratát előcsalják, legjobban teszi, ha a papirost széttepi

Művészet, irodalom.

Sötét álmok.

— Költemények. Írta Teller Vince. Ára: 2 korona. —

A mai modern világban a régi jó idők jóleső egyszerű, mégis szívhez szóló hangjan szólal meg a »Sötét álmok« szerzője, Teller Vince, ez az ismeretlen nevű poéta, valahol a veszprémmegyei Dégh községben kaplankodik s ott írta a »Sötét álmok«-at, ezeket a modern korra épen nem valló s a régi időkre emlékeztető verseket. Mintha Kemenes Ferencet es társait, a régi egyházi költőket olvasnók, mikor a »Sötét álmok«-at lapozgatjuk. Nem hiába választja jellegjének a szerző Kemenes Ferenc eme sorait:

Hallám a szót, fennen kiáltott:
Gyujtson a dal a szívbe lángot,
Hogy a mi élet, a mi eszme —
Azért lángoljon a szerelme.

Az ő szerelme is az eszméért lángol, az ő szívébe is lángot gyujt a dal es dala maga is, nem másoknak, csak magának, csak azért, mert lelkének jól esik.

Mi ihletné meg elsősorban, ha nem a szülői szeretet? Hiszen a régi jó időkben még maga Petőfi Sándor is szobrot emelt szüleinek költeményeiben s aki a mai modern kor poétái közül kiválik, erős bizalommal, igaz szetettel menekül ehhez az őseréjű forrashoz, mely dalra hangolhatja lelke hurjait. Sok dalt hallott már, — szól —

»Ah, de olyan szép még
Egyik sem vala,
Mint édes anyámnak
Altató dala.«

Es dalol édes anyjáról, dalol szüleiről s a fiu szeretet megkapó, szívhez szóló hangjai jutnak ervényre dalaiban.

A fővonás, mely Teller Vince költeményeiben ervényre jut: a vallásosság. A mély es igaz vallásosság, mely azonban sohase válik erőtetetté, nem lesz unalmassá, hanem folyton megmarad jóleső telemelő hatásnak. Szinte megelégedetté teszi az olvasót, a ki a költészet gyönyöre mellett a vallásosság bizalmát, reményességét is érezve, együtt szól a költővel:

»Mese a hervadás,
A halál csak álmom,
Valóra válását
Erős hittel várom!«

Erős oldalát kepezik Teller Vince költészetének az elbeszélő költemények, melyekben nagyrészt szintén vallási eseményeket dolgoztal es mond el a költőiség zomancáival leike-sítve. Ügyes elbeszélő; minden terjengőség nélkül, balladai gördülékenységgel adja elő mondanivalóját, a legtöbbször nem annyira történeti, mint legendai alapon álló eseményeket.

»Megcsendül kobozom csendes, bus hangzatu hurja,
Mint hullám hullámra tolul, kél, zendül a hangzatu

mondja egyik elbeszélő költeményében s csakugyan egyszerű, csendes mese-mondónak bizonyul, a kit azonban épen azért szivesen hallgat az ember.

Es meg is érdemli ezt, mert csupa szív, csupa szeretet az, a mi költeményeiből előtör. A legjobban bizonyítja ezt az »Erzsébet kiralyne temetesere« című költeménye, melynek belejező sorai a következők:

»Ha én árva madár volnék,
Nem sirnék a lombos ágon;
Messze szállnék . . . napnyugatra,
Könnyen szálló röpke szárnyon.

Meglibbennék vankosára.
Ott sirnám el szép csendesen
Édes fia bus nótáját:
»Edes anyám is volt nekem.«

Vallásos tárgyak mellett előszeretettel foglalkozik Teller Vince a népies témákkal is, És mondhatjuk, hogy népies tárgy verseiben is szerencsésen eltalálja a hangot, a formát, mely témáihoz legjobban illik s e nemből is elismeréseméltót és jót alkot. És ezekben is mindenütt a mélyen érző szív szólal meg; mindenütt a mélyeséges, igaz kedély érzik ki. Sok verse van ilyen, de talán mindnyája között legszebb a következő:

»Adassék e levél Verböcki Mihálynak,
Sok könyüt sirt anya katona fiának:
Az áll a levélben — Zsófi huga írja. —
Ma vitték az anyját sötét, gyászos sirba! . . .

Ha nem él, ha meghalt, tegyék ki a sirra,
Netalántán felkél, — elolvassa sirva;
Lehullik a könye egy rózsalevéltre,
Harmatszárnyon felszáll a csillagos égbe! . . .

Ne reszkessen égbe fölszállni a könyű,
Legyen ő felette a föld pora könnyű;

Bár ha nagyot vétett, nem terheli átok, —
Szegény édes anyja mindent megbocsájtott!

Vannak hazafias tárgyú versek is a tartalmas kötetben, melyek szintén az érzés egyszerű, igaz voltával tűnnek ki. Szóval az, a mit manapság oly hiába keresünk a modern poétáknál, az egyszerűség, az igazság, a mely érzélem a fő erőssége Teller Vince költeményeinek, mely úgy a lírai, mint az epikai versekben előtérben áll s egy mélyen érző, igaz egyszerűséggel, de lelkesedéssel gondolkozó embert varázsol elénk.

Ezek költeményeinek belső sajátságai, értékes tulajdonai. A mi most már a külsőt, a technikai oldalt illeti, elmondhatjuk, hogy Teller Vince igen ügyesen versel; rímei jók, versei gördülékenyek és sohasem kell feláldoznia az eszmét, a gondolatot a formának, viszont e miatt sohse szorulnak háttérbe a forma szépsége, a verselés törvénye és szabályai.

Mintegy negyvenkét költemény van a fentebb ismertetett fajtákból e kötetben. Bizonyára gondos kiválogatás, szigorú önkritika után láttak napvilágot s szerzőjüknek csak elismerést szerezhetnek, olvasóinknak pedig egy élvezetes, gyönyörteljes órát, szinte kiragadván őket a modern kor csinált hangulata, tettetett érzelmei közül s visszavarázsolván a régi jó

világba, a szív és kedély, az egyszerűség és az igazság világába.

A könyv ára füzve 2 korona; diszkótésben 3 korona. Megrendelhető a veszprémi megyei Déghen a szerzőnél, ki a Szilason építendő róm. kath. templom javára fordítja könyve tiszta jövedelmét.

○ Troubadour. Verdi e nagy operáját tegnap este ismét szép közönség nézte végig s az a szép közönség valóban művészi előadásban részesült. A szólisták csak úgy, mint a kórus, könnyen oldották meg feladataikat s a hangokkal csak úgy játszottak. Nem volt semmi fennakadás, semmi dőcögés, az egész darab oly simán folyt a legutolsó jelenetig, mintha az operában játszottak volna. Csurgay Adélt gyönyörű csokorral lepték meg színreleptekor. Teljesen hangjánál volt. Trillázott, hangja csengett erőteljesen s ha kellett, betöltötte az egész színházat. Valóban azt mondhatjuk róla, hogy elemében volt. Szirmay Olga alt hangjának szépségeit ragyogtatta s a közönség neki is sokat tapsolt. Kosma István és Mesey Andortól már nem is lehet mást várni, mint jót, mert mindig oly kitűnően énekelnek, hogy a kiváló hanganyag teljesen érvényesül. Kicsiny szerepeikben igen jók voltak Gergely

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

<p>Ékszerész- és óras ipar.</p> <p>ENGESZER Miklós Pécs, Király-utca 6. Óras, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.</p> <p>WALLA Ferenc Pécs, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.</p>	<p>Lakatos ipar.</p> <p>MESTRITS Jenő Pécs, Király-utca 38. Épület- és mülakatos. Specialista rácsmunkákban.</p>	<p>Kőfaragó ipar.</p> <p>SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécs, vásártér.</p>
<p>Művirág készítő.</p> <p>MAJERSZKY József mindennemű művirág-diszek és koszorúk készítője Pécs, Király-utca 36. sz., Mesztrits-féle ház.</p>	<p>Ruházati ipar.</p> <p>WINTER Károly Pécs, Király-utca 2/1. Uri divat szabó.</p> <p>KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécs, Király-utca, városház-épület.</p>	<p>Mulatóhelyek.</p> <p>AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken ifj. Kórodi Gyula, kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.</p>
<p>Kárpitos és diszítő.</p> <p>LEDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletében szereshető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.</p>	<p>Bádogos ipar.</p> <p>WEINLAGER József, Pécs, Ferenciek-utca 12. (Dr. Krasznay Miklós-féle ház.) Legizlésebb és legdivatosabb egyenrukákat és felszereléseket, úgy polgári öltözeteket készít a legolcsóbb áron.</p>	<p>BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestélye.</p> <p>ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.</p>
<p>Divat- és rövidáru.</p> <p>ANGYAL Samu Pécs, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás úri-, női-, divat- és rövidáru szakban.</p>	<p>Ruha-festő.</p> <p>TICHY Aladár fémáruháza, épület- és műbádogos- s vízvezetékfelszerelő-műhelye Pécs, Jókai-(Kis)-tér 11. sz.</p>	<p>DOLLINGER András. Hétfejedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.</p> <p>SEBŐK Gyula »Korona« szállodája, Szigeti országút. Minden nap cigányzene.</p>
<p>Mosó- és vasaló intézet.</p> <p>LEGUJABB látkepes levelezőlapok, rövid-, diszmű-, norinbergi és rőtös-árak legolcsóbban a Fecskénél. Schwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.</p>	<p>Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.</p> <p>KERDL Lajos ezélt Berec Károly fűszer, bor, tea, rum, ásványvíz- és csemege-kereskedése Pécs, Király-utca 6. szám.</p>	<p>SZIGETHY Ede »Zöld koszorú«-hoz címzett vendég lője Munkácsy-utca 12. Elismert jó konyha. Kitűnő pécsi és szegárdi borok.</p>
<p>Diszkertészet.</p> <p>ÖZV. SNABELNÉ, Pécs, Király-utca 34. sz. a. Mosó- és vasaló-intézet. Kifogástalan mosás, fényvasalás. Gyors és pontos kiszolgálás.</p>	<p>Ruha-festő.</p> <p>LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyvíz- és terménykereskedése Pécs, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.</p>	<p>Élelmezés.</p> <p>COPF János sütdője Pécs, Kossuth Lajos-u. 18.</p>
<p>Zsineg- és kötéláru ipar.</p> <p>GIPSZ József belv. országút 47. szám. Kender és sodronykötelek, tornaszerek, hinták, hálók, malombevederek, függőágyak, gazdasági kötéláru raktáron tartatnak.</p>	<p>Ruha-festő.</p> <p>SCHWARCZ Károly mű-ruhafestő és vegyi ruha-tisztító Pécs, Mária-utca 39. sz.</p>	<p>Bőrkereskedés.</p> <p>DONNER József lisztkereskedő Pécs, Kossuth Lajos-utca 10.</p>
<p>Asztalos ipar.</p> <p>DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécs, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.</p>	<p>Ruha-festő.</p> <p>MARTON István fényképész Pécs, Múterem Ferenciek-utca 21.</p>	<p>Női fűző-készítő.</p> <p>ROSZY Sándor udvari cukrász. Pécs-Kaposvár. Cukorka, torta- és sütemény-különlegességek.</p>

Gizella és Kiss. A karok és pedig úgy a férfi, mint a női karok külön-külön dicséretet érdemelnek. Vigyáztak egymásra s a karmesterre s csak így lehet úgy énekelni, mint tegnap énekeltek. A zenekar is jól játszott. *Simándy* József verffel dirigált s bizony ez opera sikere első sorban neki köszönhető. (C.)

Folyószám 45. Idénybérlet 45. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ujdonság! Itt először! Ujdonság!

Ma, csütörtökön, november 15-én:

Kleopatra.

Operette 3 felvonásban.

Személyek:

Pálma grófné	Özv. Tiszayné
Niotta a komornája	Szekula Sárka
Milleflör	Szirmay Olga
Zephiriné	Simon Mariska
Cassia Valér, gróf	Mezey Andor
Regnaro de Boisbok	Kozma Pista
Elias Mixpikle	Pásztor János
Jlm, a fia	Nádassy József
George apó	Nagy Dezső

Holnap, pénteken, november 16-án:

Ugyanaz.

Szombat: Három pár cipő.
Vasárnap: d. u. Gésák; este Vereshaju.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Törvénykezés.

Agyonlőtt vadász.

(Esküdtzéki főtárgyalás.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. november 14.

Az utolsó ülészak utolsó esküdtzéki főtárgyalása volt ma *Kratovell* István erdőőr ügyében, a ki hivatali teendőjét teljesítve agyonlőtte folyó évi március hó 25-én *Csépán* Sándor kákicsi lakos vadászot.

Az esküdtzéki főtárgyaláson *Simon* József dr., a kir. törvényszék büntető tanácsának elnöke elnökölt; szavazóbirák voltak: *Finkey* Pál és *Makara* Iván kir. törvényszéki birák; a jegyzőkönyvet *Csánk* Dezső dr. törvényszéki aljegyző vezette. A közvédat *Gyeness* József dr. képviselte, a vádlott védője pedig *Benkő* Gyula ügyvéd volt Szt.-Lőrincről. A tárgyaláson jelenvolt még *Jellachich* István dr. törvényszéki orvos, mint szakértő.

Miután a vádlottat kihallgatták az általános kérdésekre, melyek szerint 1852. év július 12-én Sellyén született, róm. kat. vallású, nős, erdőőr a Draskovich-féle uradalomban, három gyermek atyja, katonaviselt ember s büntetlen előéletű, az esküdtzék a következőleg alakult meg:

Rendes esküdtek: *Steiner* Nep. János, *Fischer* Lipót, *Gadó* Antal, *Asztalos* György, *Csigó* János, *Rozmann* András, *Sperl* Vilmos, *Jarányi* István, ifj. *Bradics* András, *Horváth* Antal, *Lieber* György dr. és *Dimitrovics* Eutin. Pótesküdt: *Daempfi* Imre.

Az esküdtek letévén az esküt, a vádlott a következőkben adja elő a tényállást:

Ő a szilasi vadaskertben lakik. Folyó évi március hó 25-én beteg volt s a fiát, ki vadász, küldte ki az erdőbe, hogy nézzen körül. Rövid vártatva ez azzal a hírrel jött

vissza, hogy a *kákicsiak* ismét itt vannak az erdőben s vadásznak. Ezekkel ő neki már hétszer volt baja s egyszer sikerült is közülük négyet elcsipni, kiket a szentlőrinci járásbíró-ság el is marasztalt. Sőt *Csépán* Sándor az ő fiát február 17-én meg is lőtte. A hirre nem akart kimenni, mert beteg volt. De a lövések egyre sürűbben s egyre közelebb hangzottak. Rászánta magát s kiment. A mint megy, szembe találta magával *Csépán* Sándort, a kit azonban nem ismert meg s ez rögtön célba vette őt, de mielőtt az lőhetett volna, az erdőőr célzás nélkül rálőtt s el is találta, mint később kiderült a jobb szem és a száj jobb felőli szögletében. *Csépántól* ő huszonhét lépésre volt. *Csépán* elesett s ő a másik vadász után sietett s azt nem sikerült elfognia, ekkor visszatért, hogy megnézzze, kit lőtt meg, de akkor az már onnan eltávozott. Kereste, de nem találta. Ez délelőtt tíz és tizenegy óra között történt s később tudta meg, hogy *Csépánt* lőtte meg s az éjfél után a kapott sebekben meghalt.

Berta János az egyetlen ténytanu, ki *Csépán* Sándorral a tilosban vadászott akkor, azt állítja, hogy az futásközben kapta a lövést s az erdőőr háromszor lőtt. Egyébként ellenmondásokba keveredik.

A csendőrök megvizsgálván rögtön az erdőőr fegyverét, megállapították, hogy abból csak egyetlenegy lövés történt akkor.

Veress Zoltán dr. orvos, ki a meglőtt vadászt rögtön kezelte, esküvel állítja, hogy az áldozat hátulról nem kaphatta a sebet s kutaszszal megvizsgálván azokat, kijelenti, hogy futás közben sem kaphatta a lövést, mit a boncolás is igazolt.

A tanúk kihallgatásával a bizonyítási eljárás befejeztetett s minthogy a vádlottra nézve semmi terhelő adat fel nem merült s minden azt igazolja, hogy fegyverét ön véde-

nyitékot keres arra nézve, hogy az illető nem jelenhet meg többé s a valószínűség ilyenkor a bizonyosság értékével bir.

— Nagyon köszönöm. De most nem ez, a mi engem főleg érdekel . . . Ön ismeri a mi terveinket, nemde?

— Ismerem. A grófné az imént értesített azokról s én őszinte örömmel nyilvánítom helyeslésemet.

Miután kissé a terráson sétálgattak, a gróf oda fordult *Sorel*hez:

— Igaz, uram, ön szives volt egykor végrendeletemet letét gyanánt elfogadni. Leányom férjhezmenetele a végrendeletben némi módosítást von maga után. Lesz-e oly szives azt nekem visszahozni?

— E napokban bajosan hagyhatom el *Saint-Brieuc*öt. Azonban a végrendeletet elküldhetem önnek.

— Elküldeni?! Nem, nem! Inkább magam elmegyek azért *Saint-Brieuc*be, hogy azt öntől személyesen vegyem át. Különbben is beszélnem kell jegyzőmmel a szerződés tárgyában.

Tivadar, ki odaérkezve, az utóbbi szavakat meghallotta, fölkiáltott:

— A szerződés tárgyában? Már? Oh, nem is reméltem a dolognak ily gyors lefolyását . . . Egészen el vagyok ragadtatva, édes grófom.

— Kedves *Tivadar* . . .

— El vagyok ragadtatva, mondom, tökéletesen el vagyok ragadtatva. — De hogy is ne, mikor unokahugomat veszem nőül!

— De nem ön az, a kinek ő neje lesz.

— Nem én vagyok? . . . Mit beszél ön? Ugyan ki lenne?

— Tehát beleegyezel?

— Bele . . . Később.

— Oh, mire való az a halogatás? . . . Ők még nincsenek távol. Akarod-e, hogy visszahívjam őket?

— Még nem . . . Majd közelebb . . .

— Mindjárt.

— Nem . . . Majd később! . . .

A grófné épen távozni akart, midőn *Chandolard* *Tivadar* diadalmas arccal jelent meg, irást tartva a kezében.

VIII.

— Győzelem, bátyám, győzelem! . . . Oh, bocsánat, nénikém . . . Ime egy kis papírrongy, mely két millióról szól, bátyám!

— Két millióról?

— Ime nézzék. Ép ebben a pillanatban kaptam. Itélet ez, mely végleg kimondja *Gontais* Pálra, hogy meghaltnak tekintendő.

A gróf átfutva szemével az irat tartalmát, visszaadta *Tivadarnak*.

— Valóban úgy van.

— Nos! Ugy e megmondtam? Mig mi itt beszélgettünk, ügyvédem szorgalmazta az ügyet, e pompás ügyvéd! . . . Hát kétkedik-e ön még folyvást? Ön azt mondta nekem, édes gróf, hogy a törvényszék határozatát várja. Ezen már tul vagyunk . . . Kérem tehát a két milliót.

Kernol gróf gondolkozott egy pillnátig, aztán neje jelé fordult:

lemből használta, a kir. ügyész a vádat elejtette s így az eljárás megszűnt.

§ **Kiterjesztett csőd.** A kaposvári kir. tvszék mint csődbíróság közbirré teszi, hogy a *Vermes Dávid* közadós és kaposvári lakos ellen elrendelt csődöt az ezen közadóssal azonos *Weisz D. és E.* volt pécsi bejegyzett cég ellen is kiterjesztette. Az ezen cég ellen fennálló követeléseknek bejelentésére határidőül 1900. november 30-ikát, a felszámolásra pedig december 14-ik napját kitűzte.

T a n ü g y.

(Uj óvónő. A siklósi községi ovodánál az egyik óvónői állás be lett töltve, de az iskolaszék e hó 11-én gyűlést tartott, a melyen elhatározta, hogy a második óvónői állás is betöltessék. mert egy óvónő 178 gyermekkel foglalkozni képtelen s ez állapot törvényellenes. Ezen ülésen az iskolaszék ideiglenesen a második óvónői állást is betöltötte, melyre *Proboszt Ida* óvónő-jelöltet választotta meg.

Közzgazdaság

□ **Harmincév eredménye.** Az állami számvevőszerk a magyar korona országainak államháztartását harminc esztendőről mutatta be s így előttünk áll, hogy ennek a háromszor tiz esztendőnek mi az eredménye. Magyarország 1868-ban az ő nyugalomba ment tisztviselőinek majdnem 3 millió nyugdíjat fizetett. 1897-ben pedig már 8 és fél milliót. Az állam adóssága fejében kamatokra és keze-

lési költségekre 1868-ban 48 és fél millió forint fordított, most pedig 131—132 millió forintot fizet, amiből mindenki láthatja, hogy mily csodálatos eredményt ért el az adósságcsinálásban. Horvát-Szlavonország beligazgatási szükséglete 1871-ben alig haladta meg a 2 milliót ellentétben a jelennel, amikor az évi szükséglet 20 millió forint felé siet. A belügyminiszteriumnak az alkotmány helyreállítása utáni esztendőben 9—10 millió forintra volt szüksége, most pedig 15 millió is kevésnek látszik. Az államháztartás összes tiszta költségei 1868-ban körülbelül 110 millióra rugtak. harminc évvel később pedig már 260 millió körül járnak. Az országnak mindenkor az egyenes adokból volt legnagyobb jövedelme. 1868-ban, a mikor még csak a földadó, a házadó, jövedelmi adó és kereseti adó volt divatban, az állampolgárok zsebéből 58 millió forintot szorítottak ki; később mindinkább nagyobb lett a szorongatás s így 1897-ben már 108 millió forint erejéig nyújták meg azokat, akik fizetni tudnak. A fogyasztási- és italadó e harminc esztendő alatt szintén nagy lendületet vett s a számok azt mutatják, hogy a 68-diki eredmény hatszorosára emelkedett. Bélyegék, jogilletékek és díjak tekintetében az állam szintén jó üzletet csinált, mert hát bevétele az említett esztendők folyamata alatt 10 millióról 38 millióig jutott. A trafik sem megvetendő, mert az állam konyhájára elég szépen hoz. Eleinte a füstből csak 14—15 millió folyt be, most azonban a dohányos urak és hölgyek több mint 30 millió forint tiszta jövedelmet nyújtanak. Az állam bevétele csakis az állami jószágok eladása tekintetében csökkent és pedig azért, mert ma már alig van eladni való. Ezeket mondja el Benke Gyula abban a más részletekre is kiterjedő könyvecskében, amely most jelent meg s amely az állami számvevőszerk jelentése nyomán készült.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

T Á V I R A T O K.

— **Diákok párbaja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt a budai lövölde melletti téren súlyos feltételekkel pisztolypárbaj folyt le az egyetemi ifjuság nemzeti pártjának vezére, *Köpösdý Dezsó* és a liberális egyetemi ifjuság képviselője, ifju *Mády Lajos* között. Kétszeri golyóváltás azonban nem eredményezett sebesülést.

— **A német birodalmi gyűlés megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlini távirat szerint a német birodalmi gyűlést ma megnyitották. *Vilmos* császár nagyhatású trónbeszédet mondott.

— **Az orosz cár betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pétervárról táviratozzák, hogy a cár állapota az elmúlt éjjel rosszabbodott. Az orvosok attól tartanak, hogy az influenza mellé komplikációk keletkeznek.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésen *Perczel Dezsó* elnöklése alatt harmadszori olvasásban meg-

— Figyelj rám, Berta. Azt kérdezted tőlem az imént: »Akarod-e, hogy gyermekeinket visszahívjam?« Nos, keresd fel őket!

— Jakab! . . . Mit tartalmaz az az irat?

— Semmi különöset. Itélethozatal, Gontaisnek végkép eltűnésére vonatkozólag . . . Ez nekem is eszembe juttatott valamit.

— Mit?

— A halált, mely véletlenül megjelent, mikor nem is várja az ember. Siessünk boldogokká tenni gyermekeinket. Keresd föl őket.

— Rögtön! Rögtön!

A grófnő eltávozott, egyedül hagyva a gróft Tivaddal.

IX.

— Kedves gróf, csak két szót, ha úgy tetszik . . . Harminc éves vagyok, némi szerepet játszom a világban s a turf téren is nevet vívtam ki magamnak. Vagyonom, jobban tudja ön, mint bárki más, eddig tizezer frank évi jövedelmet nyújtott; most pedig már száztizezer frank évi jövedelemmel rendelkezem . . . Bátorodom megkérni Kernol kisasszonynak, kedves leányának és unokahugának a kezét.

— Hüm? Mit beszél ön? . . . Micsoda? . . . Ön, Tivadar?

— Kétségen kívül. Oh, én jól tudom, mit akar ön válaszolni: »A meglepetés, a fölindulás, a nem várt megtiszteltetés!« . . . Ne válaszoljon ön nekem semmit; nem siettetem a dolgot . . . Különben is a grófnőval

meg kell ezt beszélnie . . . Csak hogy én a házasságot löversenyhez hasonlítom, főleg ama végzetes paimboeufi versenyhez, a hol még az első kört alig futtattam be félig, midőn már a többi . . . Szóval, az én unokahugom nagyon szép, fiatal és gazdag; a kérők nem fognak hiányzani s miután nem akarom, hogy itt is megelőzzenek mások, biztosítani akarom magamat.

— De megvalloim önnek . . .

— Ne valljon nekem semmit; ne is pazarolja ön idejét a válaszszal . . . Majd visszatérek félóra mulva.

— De . . .

— Ugy van! Félóra mulva.

A midőn Tivadar a gróft odahagyta, Sorel urral találkozott s kezét szorított vele. Sorel néhány évvel idősebb volt Kernol grófnál. Magatartásában, modorában semmi hivatalnoki feszességet nem lehetett észrevenni. Körében feledni lehetett a hivatal emberét s csakis a nagyvilági, nyájas, udvarias férfit lehetett benne látni.

X.

A gróf, mihelyt megpillantotta Sorel urat, hozzá sietett s a Tivadartól kapott iratot fölmutatta neki.

— Ismeri ön ezt az iratot?

— Jelen voltam, mikor azt Chandolard urnak elküldték.

— S oly könnyen ki lehet eszközölni az ily törvényeségi kinyilatkoztatást?

— Ellenkezőleg, nagyon is nehezen. Mielőtt az el-
tűnt személy sorsa fölött itélne a törvény, erkölcsi bizo-

szavazta a trónörökös házasságáról szóló javaslatot. A kérvények folytatólagos tárgyalásánál a tordai gimnázium felállítására érdekében **Papp Samu** és **Kossuth Ferenc** szólaltak fel. Legközelebbi ülés pénteken lesz, a mikor **Szell Kálmán** fog felelni hét interpellációra, köztük a bosnyákvasutak és a helységnevek magyarosítása tárgyában tett interpellációkra.

— **A dán trónörökös Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Koppenhágából sürgönyzik, hogy **Keresztély-Frigyes** dán trónörökös ma onnan a magyarországi Sopronba utazott.

— **Az Ika katasztrófája a kir. táblán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az „Ika” hajónak a fiúmei kikötőben három év előtt történt katasztrófája ügyében a budapesti kir. ítélőtábla **Forempocher** kapitány felelőse folytán ma tartotta meg a tárgyalást. A kir. tábla **Tolnai** Antal bíró előadása alapján kimondotta, hogy nem látja bebizonyítottak, miszerint a katasztrófát **Forempocher** okozta s ennél fogva a fiúmei kir. törvényszék marasztaló ítéletét megváltoztatva, a nevezett kapitányt a vád és következményei alól felmentette.

— **Kassics győzelme Budán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapest főváros első kerületében ma délelőtt **Kassics** Pétert nagy szótöbbséggel megválasztották városi képviselővé.

Szerkesztői üzenetek.

D. M. Türelmet kérünk. Anyaghalmazz miatt csak a jövő héten kerithetünk sort tárcájára.

L. B. A „jó kedélyüsről” írott tárcáját sem e hó 19-én, azaz vasárnap, sem máskor nem tetjük be a Pécsi Figyelőbe. Mert — bár tárcáját írónnal írta — az borzasztóan rossz s papirkosarunk is nyögve fogadta magába.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Dobrowolszky Ferenc

szoba-és diszfestő, mázó. Pécs, Anna-utca 41.
Ajánlja üzletét mindennemű, a modern kornak megfelelő munkák elkészítésére úgy helyben, mint a vidéken. Pontos és szolid munka. Jutányos árak.

4788. sz.

Tkvi. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dardai kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai takarékpénztár végrehajtónak, **Szendergeld Ádám** és **Tellert József** albertfalui lakos végrehajtást szenvedett ellen 310 kor tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dardai kir. járásbíró területén lévő **Albertfalu** községben a 151. a sz. tkvben felvett 49. és 3—7/b hrsz. 125/b hrsz. egész ingatlanra, tehát az 1881. 60. t.-c. 156 §-a a) pontja értelmében **kk.** **Szendergeld Dávidot**, **Ádámot**, **Borbálát**, **Annát** és **Terézt** illető fele részére 654 kor.

kk. árban az albertfalui 25. sz. tjkból a 200. sz. tkvben **Schneider József** javára átjegyzett 37a/b II./a/I. hrsz ingatlanra tehát egészben az 1881: 60 t.-c. 156. §. a d) pontja értelmében **Szendergeld Annát** illetett es most **Schneider Józsefet** illető felére és 400 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb jelölt ingatlan az 1900. évi december hó 19-én d. e. 10 órakor **Albertfalu** községben, a bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 65 kor. 40 fill., 40 koronát készpénzben, úgy az 1881: 60. t.-c. 41. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. igazs. ügy. m. rend. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi október hó 12-én.

Székács,

kir. albiró.

6776. sz.

tk. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dardai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Jagodics Éva** férj **Barics Kuzmanné** bvári lakos végrehajtónak **Jagodics Mártha** férj. **Tkalsics Vinkóné** löcsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 500 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dardai kir. bíróság területén lévő **Baranyavár** községben a 971. sz. betétben felvett I. 1—3. sorsz. 189. házzsz. ingatlanra 1562 kor. kik. árban a baranyavári 202. sz. betétben foglalt 465/17, 492. 783 es 945 hrz. ingatlanokból **Jagodics Marthát** illető felére 1523 kor. kik. árban † 1976. hrsz. ingatlanból **Jagodics Martát** illető felére 374 kor. kik. árban elrendelte s hogy a fentebb jelölt ingatlan az 1900. évi december hó 11-ik napján d. e. 10 órakor **Baranyavár** községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 156. kor. 20 fill., 152 kor. 30 fill. és 37 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881: é. nov. 1. 3333. sz. alatt kelt igazs. ügy. m. rend. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. cikk 176. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi aug. hó 2-án.

Székács,

kir. albiró.

7246. szám.

tkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dardai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dardai takarékpénztár végrehajtónak **Cövek Imre**, **Varga János** és **Kiss János** kopácsi lakos végrehajtást szenvedett elleni 520 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dardai kir. bíróság területén lévő **Kopács** községben a 20. I. sz. tjkvben felvett A. I. 1—4 sorsz. ingatlanból **Varga János** B. 16. sorsz. alatti tulajdoni hányadára 246 kor. a kopácsi 568. sz. tkben felvett 688. hrsz. szántóra egészben a végreh. törv. 156. §-ának a) pontj-értelmében a tulajdonos társ **Fejes Judit** a há-

nyadara is 108 kor. a kopácsi 271. sz. tkvben A. I. 2. 3. 4. 5. sorsz. ingatlanból **Kiss János** tulajdoni fele részére 357 kor. a kopácsi 70. sz. tkvben A. I. 1—4. és 6. rdsz. alatti ingatlanból **Kiss János** fele részére 393 kor. a 888/106. a. hrsz. szántóra (a végr. törvény 156. §. a) pontja alapján egészben tehát **Dömötör Judit** hányadára is 46 kor. a kopácsi 392. sz. tkvben felvett 888/106. nrsz. ingatlanra (156. §. a) pontja alapján) egészben tehát **Dömötör Judit** hányadára is 44 kor. a kopácsi 43. sz. tkvben felvett 1304. hrsz. fekvőségből **Kiss János** hányadára 114 kor. a kopácsi 244. sz. tkvben felvett 304. hrsz. ingatlanra 204 kor. a kopácsi 417. sz. tkben felvett 1306. hrsz. ingatlanra, a 156. §. a) pontja alapján az egészre, tehát **Dömötör Judit** hányadára is 220 kor. a kopácsi 627. sz. tkvben felvett 1309. hrsz. szántóra a vt. 156. §. a) pontja alapján egészben tehát **Dömötör Judit** hányadára is 106 korona a kopácsi 681. sz. tkvben felvett A. I. 1—7 sorsz. ingatlanból **Kiss János** tulajdoni hányadára 671 kor. megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi december hó 20-ik napján d. e. 10 órakor **Kopács** községben a bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-at, vagyis 24 kor. 60 fill., 10 kor. 80 fill., 35 kor. 70 fill., 39 kor., 30 fill., 4 kor. 60 fill., 4 kor. 40 fill., 11 kor. 40 fill., 20 kor. 40 fill., 22 kor., 10 kor. 60 fill., 28 kor., 67 kor. 10 fillért készpénzben, vagy az 1881: 60 t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. szám a igazságügyi miniszterium rend. § a kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságnál, 1900. évi augusztus hó 31-ik napján.

Székács,

kir. albiró.

6351. sz.

tkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dardai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kassanin Stevó** lipovai lakos végrehajtónak **Donojlovics Lázó** (nős **Jankovics Milicával**) lipovai lakos végreh. szenvedett ellen 103 kor. tőke és jár. iránti végr. ügyében az árverést a dardai kir. járásbíró területén lévő **Lipova** községben a 187. sz. betétben felvett 1—4 sorsz. 78. házzszamu ingatlanra és legelő illetményre 1457 korona kik. árban, ugyanezen betétben foglalt † 1227/3 hrsz. ingatlanra 220 korona kik. árban elrendelte és hogy a fentebb jelölt ingatlanok az 1900. évi december hó 12-én d. e. 10 órakor **Lipova** községben a bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 145 kor. 70 fillér, 22 kor. készpénzben, úgy az 1881: 60. t.-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi július hó 26-án.

Székács,

kir. albiró.

Pécs belváros **Király-utca 36.**
számu házban

egy tágas bolthelyiség

3 ajtóval, jelenleg fűszer-üzlet, lakással
együtt a jövő **május 1-ére** bérbeadandó.

Látképes levelező-lapok.

Pécs városa és környéke legszebb ré-
szeiről felvett és legszebben elkészített
látképes levelező-lapok 10 darab
20 kr.

Schönwald R.-nél

Király-utca, városház-épület.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

Legfinomabb fajú, válogatott és kézzel szedett téli-almák

nagyobb mennyiségben kaphatók. Martinca pusztai
Szlavonia.
Bővebbet Pécsen Papnövelde-utca 6. sz.

Eladó ház.

Pécsen, a belvárosban
Teréz-utca 7. sz.

alatti ház, kerttel együtt szabad kézből eladó.
Bővebbet ugyanott a házmesternél.

Fényirda-áthelyezés.

Mely tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy **1892-től bezárólag 1900-ig, tehát 8 évig** a sétaterén fennállott és működött

fényirdámat

a
Ferenciek-utcája 18. számu házba helyeztem át.

Támashozva azon megtisztelő pártfogásra, melyet üzletem 8 évi fennállása alatt tapasztaltam, teljes tisztelettel azon kéréssel fordulok a nagyérdemű közönséghez, hogy új fényirdámban is, mint a régiben felkeressen, bizalmával és megrendeléseivel szerencsétlenül, viszont minden erőmből azon leszek, hogy úgy mint eddig, jó, rendes és olcsó munkával a pártfogást kiérdemeljem és megtartsam.

Áraim a következők:

3 drb visit álló térkép vagy kis mellkép	1 frt 50 (3 kor.)
6 " ugyanaz	2 frt 50 (5 kor.)
6 " nagy mellkép	3 frt - (6 kor.)
3 " cabinet-kép álló	3 frt - (6 kor.)
6 " babinet-kép álló	5 frt - (10 kor.)
3 " cabinet térkép mellkép	4 frt - (8 kor.)
6 " " " "	6 frt - (12 kor.)

Makart képek. Boudoir, mindenféle csoport-képek, minden árban és nagyságban, nagyítások kis képekről egész életnagyságig a legolcsóbb árban készülnek.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Teljes tisztelettel
NAGY FERENCZ,
fényképész.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarekossága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 kréért
1 " " " Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	1 " 36 "
1 kg. gyöngykávé	1 " 50 "
1 " Cubakávé finom	1 " 60 "
1 " " " legfin.	1 " 80 "
1 " Mocca " arabiai	1 " 80 "
1 " Arany Java kávé	1 " 80 "
1 " legf. pörkölt	1 " 50 "

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:
1 liter jó rumot — — — 50 kréért.
1 " finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — 90 "
1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. **Egyedüli elárúsítás a „fehér kakas“-nál.**

1 liter legfinomabb jamaikai rum	— 2 frt.
Cognac — 0.35 liter	55 kr., 0.7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak	— — 40 kr
Legfinomabb orosz karaván thea	
10 deka	— — — 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi,	— 1 kg. 44 kr.
" " " kocka 1 "	46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg.	— — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak	— — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru, csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szíves pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.